

Ο ιστορικός & συγγραφέας Θάνος Κονδύλης "Θυμάται..."

Γεννήθηκα στην Αθήνα. Σπούδασα αρχαιολογία και ιστορία στην Ελλάδα και την Ιταλία και το 2006 αναγορεύτηκα διδάκτωρ Ιστορίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μιλώ κυρίως αγγλικά, ιταλικά και γαλλικά, ενώ κέρδισα και διάφορες υποτροφίες για την πραγματοποίηση σπουδών μου στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συνέγραψα επιστημονικές μελέτες, έλαβα μέρος σε επιστημονικά συνέδρια, ενώ τιμήθηκα δυο φορές (1996, 2002) από τη Βουλή των Ελλήνων για το ιστορικό μου έργο σχετικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, το οποίο και εκδόθηκε πρόσφατα.

Στο παρελθόν διετέλεσα συνεργάτης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και του Υπουργείου Πολιτισμού. Τον τελευταίο καιρό μοιράζω το χρόνο μου ανάμεσα στο Λονδίνο και στην Αθήνα, ενώ πλέον ασχολούμαι κυρίως με τη δημιουργική γραφή και τη συγγραφή ιστορικών έργων. Έχω συγγράψει πάνω από είκοσι μελέτες και βιβλία. Από τις εκδόσεις Ψυχογιός κυκλοφορούν σχεδόν όλα τα μυθιστορήματά μου. Ειδικά το "Έγκλημα στην αρχαία Ολυμπία" κυκλοφορεί και στην Ιταλία με μεγάλη επιτυχία.

Θυμάμαι...

...την πιο σκληρή αλήθεια: κοινή μοίρα όλων... ο θάνατος.

...μια έντονη μυρωδιά των παιδικών μου χρόνων: όταν παίζαμε μπάλα και 'πόλεμο' στις αλάνες.

...την ωραιότερη εκδρομή: Ναύπλιο for ever.

...το αγαπημένο μου παιχνίδι: ηλεκτρονικά παιχνίδια!

...μια ανομολόγητη αμαρτία: ντρέπομαι να το πω... είναι αμαρτία...

...μια στιγμή απελευθέρωσης: όταν διέλυσα μια ερωτική σχέση που με καταπίεζε.

...την πρώτη επανάστασή μου: όταν για πρώτη φορά μετακόμισα μακριά από τους δικούς μου.

...τη στιγμή που δεν είχε επιστροφή: όταν αποφάσισα ότι πλέον θα είμαι συγγραφέας και τίποτα άλλο.

...το αξέχαστο χρώμα μιας εικόνας: ηλιοβασίλεμα στη Μύκονο.

...το πιο πικρό δάκρυ: όταν έχασα τον πατέρα μου.

...το όνειρο που με ξαγρύπνησε: η υπόθεση του πρώτου μου βιβλίου 'Ο πέμπτος ιππότης'.

...το μυστικό που διέρρευσε: ποτέ δεν λέω μυστικά σε άλλους. Ποτέ!!!

...την απροσδόκητη γοητεία: του να είμαι συγγραφέας και να φαίνομαι!

...το ισχυρότερο άλλοθι: ... δεν χρειάζομαι άλλοθι για τίποτα και για κανέναν.

...το ανεκπλήρωτο θέλω: να κάνω πολλά ταξίδια.

...την εντονότερη σύγκρουση: με τους γονείς μου και κυρίως τη μητέρα μου.

... μια χαρακτηριστική γεύση: αυτή από τον μπακλαβά.

... μια επαναλαμβανόμενη φαντασίωση: να γίνω ηθοποιός.

...το ελάττωμά μου που αγάπησα: πολλές φορές σκέφτομαι σαν μικρό παιδί.

...την αθεράπευτη ενοχή: ... ενοχές έχω. Αλλά αθεράπευτες ... δεν νομίζω.

... ένα εκκωφαντικό πρέπει: τι είναι αυτό; Τα πρέπει γενικά δεν υπάρχουν στη ζωή μου.

... το κάτι που έμεινε αναλλοίωτο στο χρόνο: η αγάπη μου για την οικογένειά μου.

... έναν ήχο που φυλακίστηκε για πάντα: ο ήχος από το μολύβι στο χαρτί, όταν έγραφα το πρώτο μου μυθιστόρημα. Αυτό ακόμα δεν έχει εκδοθεί...

...το πιο μελαγχολικό μου βράδυ:... όταν χώρισα από τη γυναίκα που νόμιζα ότι με αγαπούσε.

...τη στιγμή που άλλαξε την ροή των πραγμάτων: όταν εκδόθηκε το πρώτο μου βιβλίο. Κατάλαβα ότι αυτό θα κάνω στη ζωή μου.

...την προδοσία που δέχτηκα: όταν έφυγε η μεγαλύτερη αγάπη της ζωής μου, έτσι ξαφνικά...

...την πληγή που άνοιξα: όταν είπα 'όχι' σε μια γυναίκα που μου πρότεινε γάμο. Και το περίεργο είναι ότι ακόμα την αγαπάω.